

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3009/2022. (I. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 157. § (4) bekezdése, és a Kúria Kf.III.37.236/2020/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselő (dr. Péterfi Vera ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben kérte a Kúria Kf.III.37.236/2020/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását, és a Fővárosi Törvényszék 26.K.700.124/2019/17. számú ítéletére kiterjedően történő megsemmisítését. Emellett az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján kérte az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Szaktv.) 157. § (4) bekezdése alaptörvény-ellenességének a megállapítását, és *ex tunc* hatállyal történő megsemmisítését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló perben megállapított tényállás szerint az eljárásban felperesként részt vett indítványozó 2008. június 18-án intézkedés megtételét kezdeményezte az illetékes gyámhatóságnál, arra való hivatkozással, hogy kiskorú lányát a gyermek elmondása szerint az apai kapcsolattartás során szexuális abúzus érthette az apa részéről. Az eljárás során a gyámhatóság K. J. igazságügyi szakértőtől szerzett be szakvéleményt, amelyre alapítottan az indítványozó kérelmét elutasította. A másodfokú gyámhatóság az elsőfokú döntést helybenhagyta.
- [3] Az indítványozó K. J. igazságügyi pszichológus szakértővel szemben a gyámhatósági eljárásban benyújtott szakvéleményével és a szakértői vizsgálattal összefüggésben panasszal élt. A Budapesti Igazságügyi Szakértői Kamara Etikai Tanácsa a 2010. június 17-én meghozott határozatában megállapította, hogy az igazságügyi szakértő az Igazságügyi Szakértői Tevékenység Etikai Kódexének (a továbbiakban: régi Etikai Kódex) 2.09., 2.12., 3.01. és 3.06. pontját értékelve etikai vétséget nem követett el, ezért az eljárást megszüntette. A másodfokú etikai tanács a MISZK-OEB-25/100. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [4] Az indítványozó keresete folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a 6.K.32.593/2011/9. számú ítéletében a határozatot hatályon kívül helyezte és a másodfokú etikai tanácsot új eljárásra kötelezte. A megismételt eljárásra előírta, hogy a régi Etikai Kódex 3.01. és 3.06. pontjai megsértése miatt a szakértővel szemben fegyelmi büntetést kell kiszabni, míg a 4.05. pont vonatkozásában az adatok újraértékelése és az indokolás pontosítása szükséges.
- [5] A megismételt eljárásban a másodfokú etikai tanács MISZK-OEB-40/2013. számú határozatát – az indítványozó keresete folytán – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 20.K.34.598/2014/20. számú ítéletével hatályon kívül helyezte és a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamarát (a továbbiakban: MISZK) új eljárásra kötelezte. Ezen ítéletet a Kúria a Kfv.VI.37.512/2016/4. számú végzésével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, tekintettel arra, hogy a bírósági eljárást kezdeményező beadvány nem keresetet, hanem kérelmet tartalmazott, ezért arról nemperes eljárásban kellett volna döntenie.
- [6] A megismételt eljárásban a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 34.Kpk.45.070/2017/7. számú végzésével az etikai tanács másodfokú határozatát hatályon kívül helyezte és az MISZK-t új eljárásra kötelezte. Az indokolásban rögzítette, hogy az MISZK-OEB-40/2013. számú határozat meghozatala során az etikai tanács a 6.K.32.593/2011/9. számú ítéletben foglaltak ellenére újból vizsgálódott a régi Etikai Kódex 3.01. és 3.06. pontjai körében, pedig az ítélet kötelező iránymutatása szerint e pontok megsértése miatt fegyelmi büntetést kell kiszabni a szakértővel szemben. Az ezzel ellentétes határozati megállapítás súlyos eljárási szabálysértésnek minősült. A bíróság rögzítette továbbá, hogy a határozat meghozatalát megelőzően a jegyzőkönyv kézbesítése az indítványozó részére elmaradt. A bíróság végzésében a megismételt eljárásra előírta, hogy annak során

- a régi Etikai Kódex 3.01. és 3.06. pontjaihoz kapcsolódóan fegyelmi büntetést kell kiszabni a szakértővel szemben. Az indítványozó eljárási jogait biztosítani kell, és csak ezek betartásával hozható érdemi döntés, amely kizárólag a régi Etikai Kódex 4.05. pontjával kapcsolatosan tehet megállapítást.
- [7] A megismételt eljárásban az első fokon eljáró etikai tanács az eljárást az eljárás megindításakor hatályos Etikai Eljárási Szabályzat (a továbbiakban: EESZ) 48. § (2) bekezdése alapján megszüntette. A másodfokú etikai tanácsa a 2018. november 27-én meghozott EBE-7-28/2017. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolásában rámutatott, hogy a Szaktv. értelmében a korábbi területi kamarák 2016. augusztus 15-ével a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamarába történő beolvadással megszűntek. A területi kamarák etikai bizottsága előtt folyamatban lévő ügyek esetében az eljárások lefolytatására az új Etikai Bizottság rendelkezik hatáskörrel. Ezekben az ügyekben az Szaktv. 157. § (4) bekezdése alapján az etikai tanács eljárás megindításáról rendelkező határozatának meghozatalakor hatályos szabályok az irányadók, azaz ezekben a régi Etikai Kódex és az EESZ szerint kell eljárni. A Szaktv. 157. § (4) bekezdése alapján a fegyelmi felelősséget megállapító 93. § a törvény hatálybalépését követően elkövetett cselekményekre alkalmazható (2016. szeptember 15.). A jelen ügyben kifogásolt cselekmények a hatálybalépést megelőzően történtek, ezért nem vizsgálható, hogy a 2017. március 22-én hozott Kamarai Etikai Kódexben (a továbbiakban: új Etikai Kódex) már nem szereplő cselekmények megvalósíthatók-e etikai vétséget. A régi Etikai Kódex hivatkozott pontjai alapján fegyelmi büntetés már nem szabható ki. Az új Etikai Kódex 38. §-ára figyelemmel az etikai vétséget a panaszolt cselekmény elkövetésekor hatályban volt új Etikai Kódex szerint kell elbírálni, ha azonban a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új Etikai Kódex rendelkezései szerint a cselekmény nem etikai vétség, vagy lehetőséget biztosít az enyhébb elbírálásra, akkor annak rendelkezéseit kell alkalmazni. A régi Etikai Kódex 3.06. pontjában és 4.05. pontjában megjelöltek az új Etikai Kódex nem sorolja az etikai vétségek körébe.
- [8] Az indítványozó keresetét a Fővárosi Törvényszék a 2019. december 4-én meghozott 26.K.700.124/2019/17. számú ítéletével elutasította. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a Szaktv. 2016. szeptember 15-i hatálybalépésével az addig egységes „etikai felelősség” szétvált: a jogszabály az etikai vétségek körét kifejezetten csak az új Etikai Kódexben meghatározott magatartásokra, illetve az igazságügyi szakértő – szakértő tevékenységén kívüli – szakértői kar tekintélyét csorbító magatartásaira tartotta fenn. Ezzel párhuzamosan megteremtette az igazságügyi szakértők fegyelmi felelősségét, amely a Szaktv. 93. § (1) bekezdésének megfelelően a szakértő valamennyi vétkesen elkövetett jogszabály-, szabályzat vagy szakmai szabálysértő magatartásaiért áll fenn. E mellett kifejtette, hogy a Szaktv. alapján elfogadott új Etikai Kódex a 38. § (1)–(2) bekezdésében akként rendelkezik, hogy az etikai vétséget a panaszolt cselekmény elkövetésekor hatályban lévő Etikai Kódex szerint kell elbírálni, azzal a kivétellel, ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő Etikai Kódex rendelkezései szerint a cselekmény nem etikai vétség vagy lehetőséget biztosít az enyhébb elbírálásra. Az elsőfokú bíróság ezért megállapította: mivel az alkalmazandó jogi környezet változása miatt az eljárás nem folytatható le, az irányadó felsőbb bírósági gyakorlatnak megfelelően jogszabálysértéstől mentesen döntött az MISZK a megszüntetést tartalmazó határozat helybenhagyásáról.
- [9] A Kúria a Kf.III.37.236/2020/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybehagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból mindenben helytálló jogkövetkeztetést vont le.
- [10] 1.2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában elsődlegesen a Kúria Kf.III.37.236/2020/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását, és a Fővárosi Törvényszék 26.K.700.124/2019/17. számú ítéletére kiterjedően történő megsemmisítését kérte. Másodlagosan kérte a Szaktv. 157. § (4) bekezdése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és *ex tunc* hatályú megsemmisítését. Álláspontja szerint a támadott jogszabályi rendelkezés és bírói döntések sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [11] Az indítványozó érvelése szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének a sérelme azért merül fel az ügyben, mert egy etikai, illetve fegyelmi eljárásról rendelkező jogszabály célja akkor valósul meg, ha az általa szabályozott eljárásokat le lehet folytatni, valamint az eljárás során kiszabható szankciókat végre lehet hajtani. Ennél fogva, az indítványozó álláspontja szerint különösen aggályos az a jogszabály-értelmezés, amely a Szaktv. 157. § (4) bekezdésére hivatkozva a jogerős ítéletben kiszabni rendelt fegyelmi büntetés végrehajtását nem látja teljesíthetőnek a korábbi Etikai Kódex megsértett 3.01. és 3.06. pontjai körében. Az indítványozó az Etikai Kódex 4.05. pontjával összefüggésben is utalt arra: nem arról van szó, hogy már nem minősülne szakmai szabálysértésnek a cselekmény, csupán az anyagi jogi fogalmak és az ezekhez kapcsolódó új etikai, illetve fegyelmi

eljárési formák bevezetése, továbbá a Szaktv. hatályba léptető rendelkezésének visszamenőleges hatályú értelmezése alkotja azt a megváltozott jogszabályi környezetet, amely részben a téves bírói jogértelmezésen is alapulva jöhetett létre.

- [12] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben rámutatott, hogy a jogerős ítéletben a bíróság az Etikai Kódex 3.01. és a 3.06. pontok vonatkozásában a jogsértést megállapította, és a megismételt eljárásban az etikai tanácsnak előírta, hogy fegyelmi büntetést ki kell szabnia a szakértő részére. Erre tekintettel, az indítványozó álláspontja szerint „a kiszabott és jogerős szankció végrehajtásának a 3.01. és a 3.06. pontokat érintően, továbbá a vizsgálat lefolytatásának megtagadása a 4.05. pontot illetően a jogorvoslat lényegi, immanens elemének, a jogsérelem orvosolhatóságának lehetőségét” vonta meg.
- [13] Az indítványozó Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelme körében előadta, hogy az etikai tanács eljárása során nem értékelte a becsatolt orvosszakértői véleményeket, magánszakvéleményeket, azt, hogy az iránymutatások, útmutatók, szakmai szabályok alapján a szakmai szempontoknak megfelelő módon készült-e szakvélemény. Az etikai tanács döntésében nem tesz említést arról, hogy a szakvélemény készítésekor készült-e jegyzőkönyv, annak ellenére, hogy a bíróság ennek beszerzésére kötelezte. Az eljáró etikai tanács nem küldte meg az indítványozó részére a 2018. szeptember 5-i tárgyalásról szóló jegyzőkönyvet, nem biztosított határidőt az észrevételezésre. Az indítványozó utalt továbbá arra is, hogy az etikai tanács alaptalanul függesztette fel az eljárást a 2017. november 24-én meghozott határozatával.
- [14] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben hivatkozott arra, hogy az alapul szolgáló etikai eljárás 2009. április 9-én indult meg. Ezzel összefüggésben értékelendő, hogy az MISZK-nak az eljárás elhúzódtását eredményező magatartása idézte elő, hogy a megváltozott jogszabályi környezet miatt a jogerős ítéletben foglaltaknak nem lehetett érvényt szerezni.
- [15] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [16] A határidőben benyújtott indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz, tartalmazza ugyanis: a) azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 26. § (1) bekezdés, 27. §]; b) az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét; c) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezést [Szaktv. 157. § (4) bekezdés] és bírósági döntést (a Kúria Kf.III.37.236/2020/4. számú ítélete); d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [B) cikk (1) bekezdés, XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (4) bekezdés]; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírósági döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével; f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott jogszabályi rendelkezés, illetve bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.
- [17] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének állított sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság utal arra, hogy töretlen gyakorlata szerint „a jogbiztonság önmagában nem Alaptörvényben biztosított jog, így a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani” [3206/2020. (VI. 11.) AB végzés, Indokolás [19]; 3053/2019. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [8]; 3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [14]].
- [18] Az indítványozó a jogbiztonság sérelmét mind a Szaktv. 157. § (4) bekezdésével összefüggésben (visszaható hatályú jogalkotás), mind a támadott bírói döntések vonatkozásában (visszaható hatályú jogalkalmazás) állította. Az indítvány ugyanakkor azzal összefüggésben nem tartalmaz indokolást, hogy a Szaktv. 157. § (4) bekezdése a visszaható hatályú jogalkotás tilalmát miért sérti. Nem felel meg ezért az indítvány a határozott kérelem törvényi feltételeinek abban a részében, amelyben az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a Szaktv. 157. § (4) bekezdésének az alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben állítja.
- [19] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [20] Az Alkotmánybíróság már előljáróban hangsúlyozza, hogy az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem

orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát. A jogszabályokat ugyanis a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki [3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]]. Ez azonban nem adhat alapot az Alkotmánybíróság számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt, vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor [3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]]. Az Alkotmánybíróság vizsgálata tehát nem terjed ki jelen ügyben sem arra, hogy a felmerült törvényértelmezési kérdéseket hogyan kellett volna a bíróságoknak megítélniük.

- [21] 3.1. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésén és XXVIII. cikk (7) bekezdésén keresztül az eljáró bíróságok jogértelmezését támadta. Az indítványozó álláspontja szerint ugyanis nem áll összhangban a jogbiztonság elvével, és egyben kiüresíti a megfelelő és hatékony jogorvoslathoz való jogot a bíróságoknak a Szaktv. 157. § (4) bekezdésén alapuló az az értelmezése, amely a jogerős ítéletben kiszabni rendelt fegyelmi büntetés végrehajtását nem látja teljesíthetőnek.
- [22] Az elsőfokú bíróság ugyanakkor döntésében egyértelművé tette, hogy a Szaktv. 93. §-a és 157. § (4) bekezdése alapján – figyelemmel az új Etikai Kódex 38. §-ára is – az indítványozó által sérelmezett cselekmények nem feleltethetők meg az új Etikai Kódex etikai felelősség körébe vonható tényállásokkal, és az ügyben fegyelmi eljárás sem indítható. Erre tekintettel a sérelmezett szakértői magatartások tekintetében fegyelmi vagy etikai büntetés kiszabása a Szaktv. hivatkozott rendelkezéseire és az új Etikai Kódex szabályozására figyelemmel jogszerűen nem volt lehetőség. A Kúria az elsőfokú ítéletben foglaltakkal egyetértett. Emellett döntésének elvi tartalmaként kiemelte azt is, hogy „[a] megismételt eljárás során a közigazgatási szerv a jogerős bírósági döntés iránymutatásától eltérhet, ha változás történt az alkalmazandó jogi környezetben”.
- [23] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatának megfelelően hangsúlyozza: önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést megalapozatlannak, okszerűtlennek és magára nézve sérelmesnek tartja, az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem értékelhető alkotmányossági kérdésnek.
- [24] Erre tekintettel az alkotmányjogi panaszban foglaltak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételetyét, és ezzel összefüggésben nem alapoznak meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [25] 3.2. Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét azért állította, mert az etikai tanács által az eljárása során elkövetett eljárási szabálysértések a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelmére vezettek.
- [26] Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában az indítványozó által hivatkozott eljárási szabálysértésekkel összefüggésben megállapította, hogy az etikai tanács által elkövetett eljárási szabálysértések az ügyben hozott döntés érdemére nem voltak kihatással. A Kúria döntésében hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból minden helytálló következtetést vont le.
- [27] Az Alkotmánybíróságok következetes gyakorlata szerint a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása, illetve annak bizonyos fokú felülvizsgálata a jogorvoslati eljárás(ok) során az eljáró bíróságok feladata. A bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének (annak, hogy a rendes bíróságok egy-egy tényt miként értékelték), valamint a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik felhatalmazással. A bíróság ezen értékelő tevékenysége nem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya [21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [24]; 3013/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [18]; 3221/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]].
- [28] Erre tekintettel az alkotmányjogi panaszban foglaltak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben sem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételetyét, és ezzel összefüggésben nem alapoznak meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [29] 3.3. Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét az észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jog sérelmével összefüggésben állította. Az indítványozó ezzel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a megelőző bírósági eljárás alapjául szolgáló közigazgatási ügy 2009 áprilisában indult.
- [30] Az észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jog sérelme tekintetében az Alkotmánybíróság több polgári ügy vonatkozásában is úgy foglalt állást, hogy az eljárás elhúzódása miatt bekövetkezett esetleges jogsérelem

az alkotmánybíróági eljárásban nem orvosolható {3237/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [8]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}. Az Alkotmánybíróság az ügy észszerű időn belül történő elbírálásának jogával összefüggésben külön is kiemelte, hogy az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre arra, hogy egy adott bírósági eljárás jelentős elhúzódsából eredő következményeket enyhítse vagy orvosolja. Az indítványozó által sérelmezett pertartam, mint az adott pert jellemző körülmény olyan törvényességi szakkérdés, amelynek megítélése nyilvánvalóan nem tartozik az Alkotmánybíróság vizsgálódási körébe {3174/2013. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [20]; 3247/2018. (VII. 11.) AB végzés, Indokolás [17]}.

- [31] Erre tekintettel az alkotmányjogi panaszban foglaltak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben sem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és ezzel összefüggésben nem alapoznak meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [32] 4. Az Alkotmánybíróság ezért megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz részben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjában foglalt követelményeknek, részben pedig az Abtv. 26. §-ában, 27. §-ában és 29. §-ában írt befogadási kritériumoknak. Erre tekintettel az indítványt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2021. december 14.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybíróági ügyszám: IV/87/2021.

